

שלושת ימי ההגבלה

לענין תספורת, נישואין ותחנון

פרי עץ חיים שער ספירת העומר פ"ז

מורי זלה"ה לא היה מסתפר מערב פסח עד ערב שבועות כלל ועיקר.

הגהת צמח שם: הטעם שאין אנו נוהגין אבילות, אלא שלא לגלח, השערות הם דינין.

שער הכונות, ענין ספירת העומר סוף דרוש יב

לא היה מורי ז"ל מגלח ראשו אלא בערב פסח ובערב חג השבועות, ולא היה מגלח לא ביום ר"ח אייר ולא ביום ל"ג לעומר בשום אופן.

ברכי יוסף סי' תצג ס"ק ו

מהר"ש בנו של הרב מהר"יו העיד שפעם אחת אביו נסתפר ביום מ"ח, ויאמר אביו שהיה לסיבה. ע"ש בספר הכונות. לכן הנוהגים כמנהג האר"י זצ"ל ראוי להחמיר עד ערב שבועות, אם לא על פי סיבה.

מורה באצבע סרכ"א

כשחל יום מ"ט בשבת ראיתי להחסידי המקובל המופלא מהר"ר שלום שרעבי זלה"ה בכ"י שכתב וז"ל, ואם חל יום מ"ט בשבת דעתי שלא לגלח בערב שבת, אך הכריחוני לגלח ... וגם אני הצעיר דעתי הקצרה שיגלח בערב שבת, אם חל מ"ט ביום שבת, שלא יכנס לחג כשהוא מנוול, וכן עיקר.

שוע"ר סי' רפח ס"ג

אם היה ביום ראשון ... ראש חדש ... לא יתענה עד אחר כך. אבל אם למחר הוא יום שאיסור התענית בו אינו אלא מנהג, כגון ... בימי ההגבלה ... יתענה.

שוע"ר סי' תצג

ה' ל"ג ימים, יש אומרים שהם מתחילין מיום ראשון של ספירת העומר ומסיימין בל"ג בעומר, שבאותו יום מתו האחרונים של הכ"ד אלף.

ו' ויש אומרים של"ג ימים אלו מתחילין מיום ב' לחודש אייר ומסיימין בערב שבועות. ואף על פי שמותר להסתפר ולישא בל"ג בעומר, מכל מקום כיון שאין היתר אלא לאחר שעבר מקצת היום שהוא ככולו, לכן עולה הל"ג בעומר גם כן לחשבון הל"ג ימים שנוהגין בהם אבילות.

ועל פי דבריהם יש נוהגין להסתפר ולישא בכל שלשה ימי ההגבלה. אלא שהם אין מסתפרין ונושאים בר"ח אייר, אלא עד ר"ח בלבד ולא עד בכלל, כדי שיהיו נוהגין אבילות ל"ג ימים, שהן מתחילין בר"ח אייר ומסיימין ביום ראשון של ההגבלה, ומקצת אותו יום האחרון הוא ככולו, ולכן מסתפרין ונושאים משהאיר יום ראשון של ההגבלה ואילך.

שוע"ר סי' תצד

כ' ונוהגין במדינות אלו שלא להתענות ושלא לומר תחנון מר"ח עד ח' בו ועד בכלל, דהיינו עד אחר מוצאי יו"ט הנקרא אסרו חג.

לפי שמיד אחר ר"ח התחיל משה להתעסק עמהם בענין קבלת התורה, שבשני בשבת היה ר"ח, ובשלישי בשבת אמר להם ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי, וברביעי אמר להם מצות ההגבלה השמרו לכם עלות בהר וגוי.

היום יום ג' סיון

כשהסתפרו בימי ההגבלה, קודם ערב חג השבועות, לא היתה רוח כ"ק אאמו"ר (מוהרש"ב) נוחה מזה.

אוצר מנהגי חב"ד

כשחל ערב חג-השבועות בשבת, נהגו בלויבאוויטש להסתפר בערב שבת.